

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/343/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111214408
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3111214408.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľky W. O. N., štátnej občianky M. republiky, bytom G., E. XX, v konaní zastúpenej JUDr. Jánom Kanabom, advokátom, so sídlom Trenčín, J. Zemana č. XXXX/XXX proti odporcovi Y. O., štátnemu občanovi M. republiky, bytom H. - O. č. XXX, v konaní zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bartko- JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Trenčín, Legionárska č. 14, o rozvod manželstva a úprav u práv a povinností k maloletému B. N., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpenému opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Trenčíne, na odvolania navrhovateľky a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 14C/134/2011-127 zo dňa 12.9.2012, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa výživného a náhrady trov konania štátu **p o t v r d z u j e .**

V časti týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletým rozsudok súdu prvého stupňa **m e n í tak**, že odporca **j e o p r á v n e n ý** stýkať sa s mal. B. každú párnú sobotu v čase od 09.00 hod. do 18.00 hod. a každú nepárnu nedeľu v čase od 09.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že počas prvých 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia sa styk otca s maloletým bude realizovať za prítomnosti navrhovateľky.

Navrhovateľka **j e p o v i n n á** na tento čas dieťa odporcovi odovzdať v mieste jej bydliska a odporca **j e p o v i n n ý** po skončení styku dieťa vrátiť na to isté miesto, na ktorom ho od matky prevzal.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom č.k. 14C/134/2011-127 zo dňa 12.9.2012 v spojení s opravným uznesením č.k. 14C/134/2011-132 zo dňa 17.10.2012 rozviedol manželstvo účastníkov, maloletého B. O., nar. XX.XX.XXXX pochádzajúceho z manželstva na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matke, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok, otcovi uložil povinnosť platiť maloletému B. výživné po 70,- eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, upravil styk otca s maloletým B. tak, že otec je oprávnený sa s maloletým B. stýkať každú párnú sobotu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. a každú nepárnu nedeľu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. bez prítomnosti matky a táto je povinná v stanovený čas otcovi dieťa riadne pripravené odovzdať na dolnej autobusovej zastávke v obci H. - O. a otec po skončení styku dieťa vráti na to isté miesto, na ktorom ho od matky prevzal. Ďalej prvostupňový súd týmto rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť náhradu trov konania štátu 488,88 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet Okresného súdu Trenčín a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie vo výroku o určení vyživovacej povinnosti odporcu otca na maloletého B. súd prvého stupňa odôvodnil podľa § 24 ods.1, § 62 ods. 1 až 4 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď mal za preukázané, že

príjem otca je 500,- eur mesačne (a to podľa jeho tvrdenia, keď podľa daňového priznania za rok 2011 mal priemerný čistý príjem 306,- eur mesačne), príjem matky je 463,26 eur mesačne a maloletý B. žije s matkou, ma dobrý zdravotný stav, chodí do škôlky, kde sa platí 24,- eur strava a 13,- eur školné a obaja účastníci majú len túto jednu vyživovaciu povinnosť. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd prvého stupňa výživné otca upravil na sumu 70,- eur mesačne, nakoľko takéto výživné zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého B. ako aj zárobkovým schopnostiam a možnostiam jeho rodičov. Ďalej súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o úprave styku otca s maloletým B. odôvodnil podľa § 25 ods.1, 2 Zákona o rodine. Účastníci konania sa na styku odporcu otca s dieťaťom nedohodli, pričom otec počas celého konania tvrdil, že mu matka bráni v styku s dieťaťom. Podľa súdu prvého stupňa bolo preukázané, že pokiaľ si otec chodí vyzdvihovať dieťa do domu rodičov matky, dochádza tam ku konfliktom medzi otcom dieťaťa a otcom matky dieťaťa, prípadne inými osobami, čo nie je v záujme dieťaťa, aby bolo vystavované stresujúcejmu prostrediu. Preto súd rozhodol tak, že rodičia si budú dieťa odovzdávať a preberať na neutrálnom území, na autobusovej zastávke, ktorá je primerane vzdialená od miesta bydliska oboch rodičov. Pokiaľ ide o frekvenciu a dobu styku, súd postupoval v súlade so závermi znalca z odboru psychológie, ktorý bol v konaní ustanovený a podal vo veci znalecký posudok, s výnimkou prítomnosti navrhovateľky pri styku. Dieťa malo upravený styk za matkinej prítomnosti už v predbežnom opatrení v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 30P/432/2011-21 zo dňa 20.12.2011, teda si už mohlo na opätovný kontakt s odporcom zvyknúť. Podľa prvostupňového súdu nie je vhodné, vzhľadom na konfliktný vzťah medzi účastníkmi, aby títo prichádzali spoločne do kontaktu pri styku s dieťaťom, vytvárali dieťaťu ilúziu neexistujúcej úplnej rodiny, alebo ho vystavovali zbytočným hádkam. Preto bude vhodné, ak matka nebude pri styku s dieťaťom prítomná vôbec. Nakoniec rozhodnutie o trovách štátu odôvodnil súd prvého stupňa vo svojom rozsudku podľa § 148 ods. 1 O.s.p. a skutočnosťou, že v konaní vznikli trovy štátu v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku č. 34/2012 znalkyne PhDr. Stely Jančárovej za účelom zistenia, ktorý z rodičov je schopný dieťa lepšie vychovávať. Náklady na znalecký posudok v sume 488,88 eur boli hrazené z rozpočtových prostriedkov súdu. Štát má proti účastníkom konania podľa ustanovenia § 148 ods.1 O.s.p. právo na náhradu trov konania, ktoré platil, podľa výsledku sporu, pokiaľ u účastníka nie sú predpoklady pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Znalecké dokazovanie sa vykonalo na základe potrieb oboch účastníkov. Navrhovateľka bola uznesením súdu 14C/134/2011 - 61 zo dňa 27.1.2012 od poplatkovej povinnosti oslobodená, preto súd zaviazal na náhradu trov konania štátu odporcu, ktorý nebol oslobodený od platenia súdneho poplatku.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie tak navrhovateľka ako aj odporca.

Navrhovateľka sa odvolala proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa o určení výživného otca na maloletého B. ako aj do výroku o úprave styku otca s maloletým B. a žiadala, aby odvolací súd zmenil prvostupňový rozsudok tak, že výživné otca určí v sume 100,- eur mesačne a styk upraví v rovnakom rozsahu ako súd prvého stupňa, avšak počas prvých troch mesiacov za jej prítomnosti. Poukázala na to, že vzhľadom na veko maloletého B. sú nároky na jeho oblečenie, obutie i stravu pomerne vysoké. Podľa nej otec maloletého pravidelne výživné neplatí a zámerne sa vyhýba slušnému zamestnaniu, kde by mal vyšší príjem. Výživné vo výške 100,- eur mesačne je otec maloletého schopný platiť, pretože podľa potvrdenia firmy, pre ktorú ako živnostník pracuje za obdobie od októbra 2010 do januára 2012 mu bola na základe vystavených faktúr vyplatených približne 10.500,- eur, čo je v priemere 656,25 eur mesačne. Po zaplatení 40 % paušálnej dane mu tak zostáva minimálne 450,- eur mesačne v čistom. Potvrdenie firmy matka s odvolaním predložila. Matka dieťaťa poukázala aj na to, že v škôlke za stravu pre maloletého platí 25,- eur mesačne, 13,- eur mesačne školné, 30,- eur ročne ZRPŠ. Odvolanie do výroku rozsudku súdu prvého stupňa o úprave styku otca s maloletým B. odôvodnila matka tým, že stretávanie sa počas prvých troch mesiacov za jej prítomnosti navrhoval aj kolízny opatrovník maloletého dieťaťa i znalkyňa PhDr. Jančárová.

Odporca odvolaním napadol výrok rozsudku súdu prvého stupňa o určení výživného na maloletého B. ako aj výrok, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť náhradu trov konania štátu v sume 488,88 eur. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok prvostupňového súdu tak, že mu uloží povinnosť platiť na maloletého B. výživné v sume 50,- eur mesačne a zrušil jeho výrok o náhrade trov konania štátu. Uviedol, že súdom určené výživné 70,- eur nezodpovedá jeho schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom a ani odôvodneným potrebám maloletého B.. Podľa daňového priznania bol v roku 2011 jeho čistý mesačný príjem 308,26 eur. Za rok 2012 v čase podania odvolania ešte daňové priznanie odporca

podané nemal ale podľa dovtedajších výsledkov uviedol, že jeho priemerný mesačný príjem v roku 2012 predstavuje cca 400,- eur. Z tohto príjmu si musí zabezpečiť ubytovanie, stravu, cestovné, keď každý deň dochádza do práce v Novom Meste nad Váhom ako aj ďalšie nevyhnutné náklady. Nevlastní žiadnu nehnuteľnosť ani hnutelnú vec vyššej hodnoty. Maloletý B. má len bežné výdavky zodpovedajúce jeho veku a tzv. školné 13,- eur mesačne za neho navrhovateľka neplatí, pretože má maloletý jeden rok pred plnením školskej dochádzky. Odvolanie proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa odporca odôvodnil tým, že ešte dňa 10.1.2012, teda pred podaním znaleckého posudku, uviedol kolíznemu opatrovníkovi maloletého, že na striedavej starostlivosti netrvá. Na základe toho aj kolízny opatrovník súdu prvého stupňa oznámil vo svojej správe zo dňa 11.1.2012, že nie je potrebné pristúpiť k znaleckému dokazovaniu. Napriek tomu prvostupňový súd na požiadavku podania znaleckého posudku zotrval. Odporca poukázal aj na svoju ťaživú finančnú situáciu, pre ktorú zároveň požiadal o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

K odvolaniu navrhovateľky sa odporca písomne vyjadril tak, že s týmto nesúhlasí a považuje ho za nedôvodné. Poukázal na svoje zárokové pomery, ktoré uviedol už vo svojom odvolaní a na to, že od príjmu z preplatených faktúr od spoločnosti JIT Plastic s.r.o. je potrebné odpočítať jeho náklady potrebné na dosiahnutie zisku. On si pritom v daňovom priznaní neuplatňuje paušálne 40 % výdavky ako to tvrdí navrhovateľka ale reálne výdavky, ktoré vynaložil na dosiahnutie zisku. Pokiaľ ide o požiadavku navrhovateľky, aby bol jeho styk s maloletým realizovaný za jej prítomnosti, navrhovateľka sa podľa neho snaží urobiť všetko preto, aby sa so synom nemohol stretávať vôbec. Aj preto podľa odporcu žiada styk za jej prítomnosti. Poukázal na to, že účastníci konania boli zaradení do programu neziskovej organizácie Orchidea a na predbežnú monitorovaciu správu tejto neziskovej organizácie zo dňa 10.8.2012, ktorú k vyjadreniu doložil.

Navrhovateľka sa k odvolaniu otca písomne nevyjadrila.

Opatrovník maloletého B. sa k odvolaniam navrhovateľky a odporcu písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 2 písm a) O.s.p. v časti o určení výživného odporcu na maloletého Patrika a v časti úpravy styku odporcu s maloletým B., v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. v časti náhrady trov konania štátu a po doplnení dokazovania na pojednávaní, ktoré vo veci nariadil podľa § 214 ods. 1 písm. a) O.s.p. dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v častiach týkajúcich sa výživného odporcu na maloletého B. a náhrady trov konania štátu podľa 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť a v časti úpravy styku odporcu s maloletým B. podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

V predmetnej právnej veci nebol rozsudok súdu prvého stupňa v časti o rozvoze manželstva účastníkov ako aj v časti o zverení maloletého B. na čas po rozvoze do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok odvolaniami navrhovateľky a odporcu napadnutý, preto je v týchto častiach právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Pokiaľ ide o určenie výživného odporcu k maloletému B. na čas po rozvoze manželstva účastníkov, vychádzal súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní zo zisteného skutkového stavu, že príjem otca je 500,- eur mesačne (a to podľa jeho tvrdenia, keď podľa daňového priznania za rok 2011 mal priemerný čistý príjem 306,- eur mesačne), príjem matky je 463,26 eur mesačne a maloletý B. žije s matkou, má dobrý zdravotný stav, chodí do škôlky, kde sa platí 24,- eur strava a 13,- eur školné a obaja účastníci majú len túto jednu vyživovaciu povinnosť. Uvedené skutkové zistenia súdu prvého stupňa boli správne a vychádzali z dokazovania, ktoré bolo vo veci vykonané. Vzhľadom na časový odstup od rozhodnutia súdu prvého stupňa /takmer 1 rok a 9 mesiacov/ však bolo potrebné, aby odvolací súd dokazovanie doplnil za účelom zistenia aktuálnych pomerov účastníkov, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného otca na maloleté dieťaťa. Odvolací súd preto podľa § 213 ods. 5 O.s.p. doplnil dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením obsahu správy Daňového úradu Trenčín príjme odporcu na základe daňových priznaní za roky 2012, 2013, správy o príjme navrhovateľky od Fakultnej nemocnice Trenčín zo dňa 20.05.2014, dokladov o výdavkoch navrhovateľky na maloletého - poštové poukazy a potvrdenie AS TN a.s., potvrdenia Centra sociálnych služieb o príjme navrhovateľky, potvrdenia o daňovom priznaní

navrhovateľky za rok 2013 a potvrdenia subjektu Iskierka nádeje SD, n.o. o príjme navrhovateľky za rok 2014. Z takto doplneného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľka mala v zamestnaní priemernú mesačnú mzdu v období 9-12/2012 v sume 513,99 eur v čistom, v období 9/2013 až 1/2014 v sume 335,90 eur v čistom a v období 2-4/2014 v sume 592,11 eur v čistom. Za rok 2013 podala navrhovateľka daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb, v ktorom uviedla ako základ dane sumu 1.867,76 eur. Odporca, ktorý je samostatne zárobkovo činnou osobou, podnikateľom podal daňové priznania k dani z príjmov fyzických osôb za roky 2012 a 2013, v ktorých uviedol, že jeho príjem bol 8.870,- eur a výdavky 5.198,55 eur /v roku 2012/, resp. príjem 9.387,87 eur a výdavky 5.687,09 eur /v roku 2013/. Z výpovede odporcu vyplynulo, že v súčasnosti je jeho príjem z podnikania asi 650,- eur mesačne v hrubom. Z tohto príjmu odvádza sociálne a zdravotné odvody. Výživné na maloletého B. vo výške 70,- eur ako bolo určené súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku si plní, a súhlasil s tým, aby v takejto výške aj zostalo. Maloletý B. podľa výpovede navrhovateľky navštevuje posledný rok materskej školy pred nástupom do 1. ročníka. Školné za neho preto neplatí a neplatila ho ani v predchádzajúcom školskom roku. Za stravu platí navrhovateľka v škôlke okolo 20,- až 25,- eur, čo doložila ústrižkami poštových poukážok. Ďalej podľa svojej výpovede zaplatila navrhovateľka jednorazovo okolo 20,- eur za pomôcky pre maloletého, zakúpila mu školskú tašku za 50,- eur. Maloletý B. hráva futbal, je hráčom mužstva AS Trenčín, a.s., kde navrhovateľka platí 15,- eur mesačne. Navrhovateľka žiadala prihliadnúť na tú skutočnosť, že maloletý B. nastúpi od septembra 2014 do 1. ročníka základnej školy, s čím budú nevyhnutne spojené zvýšené výdavky a nebolo by ekonomické, aby ona z tohto dôvodu po krátkom čase podávala návrh na zvýšenie výživného zo strany odporcu.

Podľa § 62 ods. 2, 4 a 5 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Posúdením skutkového stavu zisteného z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa a skutkového stavu zisteného z dokazovania doplneného odvolacím súdom, dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v časti určenia výživného odporcu na maloletého B. v sume 70,- eur mesačne s účinnosťou od rozvodu manželstva účastníkov je vecne správny. Takto určené výživné zodpovedá zásadám uvedeným v citovaných ustanoveniach § 62 a § 75 Zákona o rodine. Zohľadňuje tak schopnosti a možnosti odporcu prispievať na výživu maloletého ako aj schopnosti, možnosti navrhovateľky i jej osobnú starostlivosť o maloletého B.. Určené výživné zodpovedá aj preukázaným súčasným odôvodneným potrebám maloletého B.. Na skutočnosť, že maloletý B. nastupuje od septembra 2014 do základnej školy odvolací súd nemohol prihliadať, keď v zmysle § 154 ods. 1 O.s.p. je pre rozhodnutie súdu rozhodujúci stav v čase vyhlásenie rozhodnutia. Plnenie vyššieho výživného / navrhovateľka žiadala určiť výživné 100,- eur mesačne/ by nebolo v preukázaných možnostiach odporcu. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti o výživnom odporcu na maloletého B. ako vecne správny potvrdil.

Čo sa týka náhrady trov konania štátu, o ktorých rozhodol súd prvého stupňa tak, že na jej zaplatenie zaviazal odporcu, aj v tejto časti považoval odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny. Podľa § 148 ods. 1 O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil; ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal. V predmetnej právnej veci vznikli štátu trovy konania v sume 488,88 eur, ktoré boli vyplatené z rozpočtových prostriedkov ako znalečné súdom ustanovenej znalkyni PhDr. Stele Jančárovej za podanie znaleckého posudku č. 34/2012 vo veci. Z uznesenia súdu prvého stupňa o ustanovení znalkyne č.k. 14C/134/2011-47

zo dňa 25. novembra 2011 je zrejmé, že účelom znaleckého dokazovania bolo posúdiť možnosť striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloletého B.. Uvedený dôkaz bol teda vykonaný tak v záujme navrhovateľky ako aj odporcu. Na tom nič nemení ani stanovisko odporcu, ktorý po nariadení znaleckého dokazovania zmenil svoj názor a zverenie maloletého B. do striedavej osobnej starostlivosti už nežiadal. Je povinnosťou súdu v konaniach o osobnej starostlivosti o maloleté dieťa vždy skúmať možnosť striedavej osobnej starostlivosti rodičov o maloleté dieťa a to bez ohľadu na to, či rodičia maloletého dieťaťa o takúto formu osobnej starostlivosti žiadajú. Preto bol dôkaz znaleckým posudkom vykonaný v záujme oboch rodičov maloletého B. a obaja tak majú v zásade povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania, ktoré v súvislosti s týmto dôkazom štát zo svojich prostriedkov vynaložil. Keďže však navrhovateľka bola uznesením súdu prvého stupňa č.k. 14C/134/2011-61 zo dňa 27. januára 2012 celkom oslobodená od platenia súdnych poplatkov, nemožno jej v zmysle § 148 ods. 1 O.s.p. uložiť povinnosť zaplatiť náhradu trov konania štátu. Na druhej strane odporca od platenia súdnych poplatkov oslobodený nebol, hoci o takéto oslobodenie žiadal /uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 14C/134/2011-169 zo dňa 8. januára 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/96/2013-176 zo dňa 25. marca 2014/, a preto musí byť povinnosť zaplata náhrady trov konania štátu uložené iba jemu. Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť náhradu trov konania štátu 488,88 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet Okresného súdu Trenčín, je teda vecne správny a ako taký musel byť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolacím súdom potvrdený.

Nakoniec odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti o úprave styku odporcu s maloletým Patrikom. Súd prvého stupňa podľa § 25 ods. 1 a 2 Zákona o rodine rozhodol, že odporca je oprávnený sa s maloletým B. stykať každú párnú sobotu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. a každú nepárnu nedeľu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. bez prítomnosti matky a táto je povinná v stanovený čas otcovi dieťa riadne pripravené odovzdať na dolnej autobusovej zastávke v obci H. - O. a otec po skončení styku dieťa vráti na to isté miesto, na ktorom ho od matky prevzal. Pri preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa v uvedenej časti o úprave styku odporcu s maloletým B. doplnil odvolací súd podľa § 213 ods. 5 O.s.p. dokazovanie výsluchom účastníkov, správou o šetrení pomerov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny TN zo dňa 09.06.2014 a vyjadreniami opatrovníka maloletého. Z takto doplneného dokazovania vyplynulo, že doby rozhodovania súdu prvého stupňa vo veci /12.9.2012/ sa otec s maloletým B. stretol iba raz, náhodne na akcii Jánskych ohňov. Styk ako bol určený v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa a ešte predtým predbežným opatrením Okresného súdu Trenčín č.k. 30P/432/2011-21 zo dňa 20. decembra 2011 sa teda nerealizoval. Medzi účastníkmi bolo sporné koho vinou sa tak stalo, keď navrhovateľka i odporca tvrdili, že v určený čas sa dostavili na miesto styku avšak druhá strana neprišla. Odstránenie tohto rozporu nebolo pre posúdenie rozhodnutia o úprave styku odporcu s maloletým B. rozhodujúce a preto sa odvolací súd obmedzuje na konštatovanie spornosti uvedenej otázky medzi účastníkmi. Navrhovateľka s rozsahom styku otca s maloletým B. tak, ako bol tento určený rozsudkom súdu prvého stupňa súhlasila, len požadovala styk realizovať počas prvých troch mesiacov v jej prítomnosti. Súhlasila aj s tým, aby si odporca pre maloletého chodil v čase styku do miesta jej bydliska. Odporca so stykom s maloletým B. za prítomnosti matky nesúhlasil, navrhol aj menší rozsah styku počas prvých troch mesiacov, v rozsahu 2 až 3 hodiny bez prítomnosti matky tak, aby si maloletý mohol naňho zvyknúť s tým, že navrhovateľka by mu maloletého mohla do miesta jeho bydliska voziť. Podľa vyjadrenia opatrovníka maloletého B., ktorý s maloletým vykonal deň pred pojednávaním odvolacieho súdu pohovor, maloletý B. v súčasnosti odmieta styk s otcom, ale vie si predstaviť styk tak, že sa bude s otcom stretávať raz za mesiac za prítomnosti matky.

Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti o úprave styku odporcu s maloletým B. dospel k záveru, že rozsah styku tak ako ho určil súd prvého stupňa je správny. Styk maloletého B. s odporcom každý víkend po dobu 9 hodín rešpektuje právo maloletého B. na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, navrhovateľka s takýmto rozsahom styku súhlasila a ani odporca ho nenamietal. Na druhej strane sa však odvolací súd nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že takto určený styk odporcu s maloletým B. je možné realizovať bez prítomnosti navrhovateľky - matky maloletého dieťaťa. každú párnú sobotu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. a každú nepárnu nedeľu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. Vychádzal pritom zo zistenej skutočnosti, že styk odporcu s maloletým B. sa tak ako bol súdom prvého stupňa pri rozvode manželstva účastníkov určený nerealizuje a za posledných minimálne 21 mesiacov sa odporca s maloletým B. stretol iba jeden raz, aj to náhodou. S prihliadnutím na vek maloletého B., 7 rokov, môže uvedené predstavovať prekážku pri realizácii

styku odporcu s maloletým dieťaťom. Maloletý B. už teraz podľa vyjadrenia jeho opatrovníka styk s odporcom odmieta. Na prekonanie tohto odmietania a nadviazanie vzťahu medzi maloletým B. a odporcom pri realizácii styku bude preto vhodné spolupôsobenie navrhovateľky. Tá môže maloletého B. k styku s otcom motivovať a zároveň svojou prítomnosťou bude pre maloletého B. predstavovať pri styku s odporcom určitú istotu. Účelom prítomnosti navrhovateľky pri styku nie je vytvárať pre maloletého B. ilúziu neexistujúcej úplnej rodiny ako uvádza súd prvého stupňa, ale pomôcť po dlhšom časovom odlúčení nadviazať medzi synom a otcom vzťah a prekonať tak jeho odcudzenie od otca. Ani skutočnosť, že medzi účastníkmi dochádzalo ku konfliktom a tieto by sa mohli opakovať pri styku odporcu s maloletým B. za prítomnosti navrhovateľky nie je dôvodom, aby bol styk upravený bez prítomnosti navrhovateľky. Prítomnosť navrhovateľky pri styku odporcu s maloletým B. je v najlepšom záujme maloletého B., pretože podľa odvolacieho súdu môže napomôcť k znovu vytvoreniu vzťahu medzi otcom a synom. Tomuto cieľu musia obaja rodičia podriaďiť svoje správanie. Obaja si musia uvedomiť dôležitosť pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku maloletého dieťaťa s obidvomi rodičmi pre jeho správny duševný vývoj. Čo sa týka miesta, kde si budú rodičia odovzdávať maloletého B. pri realizácii styku je odvolací súd toho názoru, že je vhodné, aby takýmto miestom bolo bydlisko matky maloletého B., s ktorom maloletý žije. Matka maloletého dieťaťa sa presťahovala od svojich rodičov do nájomného bytu v Trenčíne a tak pri realizácii styku odporcu s maloletým B. už nehrozia konflikty medzi odporcom a otcom navrhovateľky, ktoré viedli súd prvého stupňa k určeniu miesta odovzdávania maloletého B. na tzv. neutrálnom území.

Na základe týchto záverov preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti úpravy styku odporcu s maloletým B. zmenil tak, že odporca je oprávnený sa s maloletým B. stretávať každú párnú sobotu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. a každú nepárnu nedeľu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že počas prvých 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia sa styk odporcu s maloletým bude realizovať za prítomnosti navrhovateľky; navrhovateľka je povinná na tento čas dieťa odporcovi odovzdať v mieste jej bydliska a odporca je povinný po skončení styku dieťa vrátiť na to isté miesto, na ktorom ho od matky prevzal.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie   n i e   j e   p r í p u s t n é .